

## ਭਾਗ 2

ਤ੍ਰੈਗੁਣੀ-ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ ਵਿਚ 'ਹਉਮੈ' ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਹੈ, ਅਤੇ 'ਮੈ-ਮੇਰੀ' ਦਾ ਬੋਲ-ਬਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ 'ਜੀਵ' ਕ੍ਰਦਰਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਆਰਥੀ (Selfish) ਹੈ। 'ਮੈ-ਮੇਰੀ' ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਹੀ ਸਾਡਾ 'ਜੀਵਨ-ਰੂਪ' ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। 'ਮੈ-ਮੇਰੀ' ਦੀ 'ਭਾਵਨਾ' ਵਿਚੋਂ ਹੀ 'ਸੁਆਰਥ' (Selfishness) ਉਪਜਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਖਿਆਲ, ਆਸਾ-ਮਨਸਾ, ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ, ਰੀਝਾਂ, ਕਰਮ-ਕਾਂਡ ਭੀ ਨਿਜ-ਸੁਆਰਥ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੀ 'ਖੁਦ-ਗਰਜ਼ੀ' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਖਿਆਲ, ਇਛਿਆ ਉਦਮ, ਕਰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ 'ਉਲਟ' ਕੋਈ 'ਵਿਰਲਾ' ਗੁਰਮੁਖ ਹੀ ਪਰ-ਸੁਆਰਥੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

All our thoughts, desires, efforts and actions revolve around our selfishness of I, me and mine. People who think and act unselfishly are rare exceptions.

ਦੂਜੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿਚ, ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਕਿਸਤੀ ਦੇ 'ਚੱਪੂ' ਆਸਾ-ਮਨਸਾ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਚੱਪੂਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਸਾਡੀ 'ਮੈ-ਮੇਰੀ' (Selfishness) ਹੀ ਹੈ।

ਜੀਵ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ 'ਸੀਮਤ' ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਜਦ ਇਸ ਦੀ ਆਸਾ-ਮਨਸਾ, ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਉਚੇਰੀ, ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲਭਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸੁਣੀ-ਸੁਣਾਈ, ਸਮਝੀ-ਸਮਝਾਈ, ਵਡੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ 'ਟੇਕ' ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ, ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ, ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚ, ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ 'ਨਾਵਾਂ' ਹੋਣ ਬੇਅੰਤ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ, ਪੀਰ-ਫਕੀਰ, ਔਲੀਏ ਮੰਨੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਅਗਨੀ-ਦੇਵਤਾ, ਪਾਣੀ-ਦੇਵਤਾ, ਚੰਦ-ਦੇਵਤਾ, ਸੂਰਜ-ਦੇਵਤਾ, ਕਾਲੀ-ਮਾਤਾ, ਚੰਡੀ-ਮਾਤਾ, ਖੁਆਜਾ-ਦੇਵਤਾ, ਮੁਸਾ-ਦੇਵਤਾ ਆਦਿ, ਤੇਭੀ ਕਰੋੜ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਨੋ-ਕਲਪਤ ਖਿਆਲਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਨੇਕਾਂ ਸ਼ਕਲਾਂ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ-ਗੁਰੂ, ਆਦਿ 'ਘੜੇ' ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ

In the world of illusive 'maya' or 'quagmire of materialism' egotism flourishes and 'I-mine' dominates. That is why 'man' is by nature selfish. The contemplation of 'I-mine' has become our 'life-style'. From the desires of 'I-mine' arises selfishness. All our thoughts, hopes-wishes, desires, needs, rites and rituals too revolve around selfishness. Outside the parameters of our 'self interest' we are not prepared to think, consider, make an effort or do something. Contrary to this only some 'rare' guru orientated soul (or gurmukh) looks beyond self interest.

All our thoughts, desires, efforts and actions revolve around our selfishness of I, me and mine. People who think and act unselfishly are rare exceptions.

In other words the oars of our life's boat are needs and desires and the rower of these oars in fact is our 'selfishness'.

As man's power is limited, when he cannot satisfy his wants and need, by means of his own power, then he seeks the assistance of some higher, greater power. In this way he attaches himself to some heard of or referred being with more power. In different countries, in different communities, in different religions, under different names numerous deities, holy souls and divines are revered like in India, the fire deity, water deity, moon deity, sun deity, mother Kali, Chandi Mother, Khoaja deity, Musaa deity etc. 330 million deities and demi-gods are revered.

In the same way we have created through our imagination deities- demi-gods-gurus having numerous forms and powers as is

ਦੇ 'ਸਿੰਗ', 'ਸੁੰਡ', ਦਸ ਸਿਰ, ਚਾਰ ਭੁਜਾ, ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਦੰਦ, ਡਰਾਉਣੀ ਸ਼ਕਲ ਵਾਲੇ 'ਬੁੱਤਾਂ' ਜਾਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਹਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ 'ਦੇਵਤੇ' ਅਸਥੂਲ ਰੂਪ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਸਦਾ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ, ਅਤੇ ਓਹਲੇ ਜਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ :

ਖਿਆਲਾਂ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਨਾਲ ਚੁਣਿਆ ਹੈ।

ਨਿਸ਼ਚਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਡਿਆਈ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਸ਼ਰਧਾ ਭਾਵਨੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਨੇਕਾਂ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਨਿਜੀ ਸੁਆਰਥ ਲਈ ਵਰਤਦੇ ਹਾਂ।

ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਇਕੀ 'ਭਰਮ-ਭੁਲਾਵੇ' ਦਾ 'ਬੱਜਰ-ਕਪਾਟ' ਨਹੀਂ ਖੁਲ੍ਹਦਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਆਤਮਿਕ 'ਜੀਵਨ' ਵਿਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ 'ਗੁਰੂ-ਵਾਲੇ' ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਸੋਹ-ਮਾਇਆ' ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਤਮਿਕ ਤੱਤ-ਗਿਆਨ ਦਾ 'ਚਾਨਣ' ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਲੇ 'ਪੂਰਾ-ਸੱਚਾ-ਗੁਰੂ' ਨਹੀਂ ਲੱਭਾ। ਉਹ ਅਖੌਤੀ ਗੁਰੂ, ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤੇ 'ਧਾਰ ਕੇ' ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਨ, ਕਿ ਅਸੀਂ 'ਗੁਰੂ ਵਾਲੇ' ਹਾਂ! ਤੇ ਨਾਮ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ!!

ਸਾਡੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਤ ਕਸਵੱਟੀ :—

ਮਨੋ-ਕਲਪਤ

ਪ੍ਰਦਲੀ

ਸੁਣੀ-ਸੁਣਾਈ

ਓਪਰੀ,

ਅਧੂਰੀ

ਗਲਤ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਪੀਰਾਂ-ਫਕੀਰਾਂ, ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਹੜੇ ਰਿੱਧੀਆਂ-ਸਿੱਧੀਆਂ, ਕਰਾਮਾਤਾਂ, ਨਾਟਕ-ਚੇਟਕ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡੇ ਮਾਇਕੀ ਸੁਆਰਥ ਪੂਰੇ ਕਰਦੇ ਹੋਣ। ਅਸੀਂ, ਮਾਇਕੀ ਰੁਚੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਦਾਤਾਂ, ਦੁੱਧ-ਪੁੱਤ, ਮਾਇਆ, ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਆਦਿ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਂ ਜੀ! ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ 'ਮਤਲਬੀ ਯਾਰ' ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਪਰਮਾਰਥ ਮਾਇਕੀ

apparent from their 'horns', 'trunks', ten heads, four arms, huge teeth, and statues with frightening appearances. These deities and demigods because of their subtle form cannot remain with us forever. They can disappear or move away. These deities and demigods

are chosen with the yardstick of our own thoughts.

are praised according our own beliefs.

are served with faith and fervour.

are worshipped according to our own varied ways.

are being used for our own selfish ends.

It can be seen that people have linked themselves to this or that deity or demigod. But the tough doorway of their worldly 'doubt fallacy' does not open and neither is there a change in their mental or spiritual life. In spite of saying that they have a guru they are still enmeshed in the darkness of 'worldly attachments'. Within them the light of divine essence of knowledge is not present. Then it is clear that they have not as yet found the 'perfect-true-guru'. They are satisfied by linking themselves with a so call deity or demigod and say that they have a guru. and have received the Naam.

Our test or yard-stick about the guru is

imaginary

hazy

hear-say

superficial

lacking

wrong.

We only believe in those holy people and deities-demigods who fulfill our own selfish needs through occult powers, miracles or dramatisation. We are easily satisfied with worldly things like milk-son, money, health etc. We are opportunists when it comes to satisfying our own wants.

ਬਿਉਹਾਰ ਹੀ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਕਰ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ 'ਤੇ 'ਸੌਦਾ' ਨਾ ਬਣੇ ਤਾਂ ਦੂਜੀ 'ਤੇ ਜਾ ਖਲਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਜਾਂ ਲੋਕ-ਪਚਾਰੇ ਲਈ 'ਗੁਰੂ' ਧਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ 'ਮਤਲਬ ਪਰਸਤ' ਹਾਂ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਾਂ—ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥ ਲਈ :

- ਮੜੀਆਂ—ਮਸਾਣਾਂ
- ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ
- ਪੀਰਾਂ-ਫਕੀਰਾਂ
- ਰਿਧੀਆਂ-ਸਿਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਾਧੂਆਂ
- ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂ
- ਭੂਤ ਵੱਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਚੇਲਿਆਂ'
- ਦੁੱਧ-ਪੁਤ ਬਖਸ਼ਣ ਵਾਲਿਆਂ
- ਵਡ-ਵਡੇਰਿਆਂ

ਨੂੰ ਪੂਜਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਾਂ।

ਏਥੋਂ ਤਾਈਂ, ਕਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬੇ-ਮੁੱਖ ਹੋ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਸੁਆਰਥ ਲਈ ਵਜ਼ੀਰਾਂ, ਵੱਡੇ ਅਫਸਰਾਂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ 'ਰਿਸ਼ਵਤ-ਖੋਰੀ' ਦਾ ਹਥਿਆਰ ਵਰਤਣੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਝਿਜਕਦੇ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਇਸ 'ਦੋ-ਚਿੱਤੇ' ਵਾਲੀ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਬਾਬਤ ਬੜੀ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਤਾੜਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ :—

- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਝਾਕ ਨਾ ਹੋਰ ॥ (ਪੰਨਾ—1384)
- ਖਸਮ ਛੋਡਿ ਦੂਜੇ ਲਗੇ, ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ (ਪੰਨਾ—470)
- ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੇ ਲਗੇ, ਕਿਆ ਕਰਨਿ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥
- ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ, ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ—994)
- 'ਕਹਿਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪਰਾਨੀ, ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥
- ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪਰਾਨੀ, ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ (ਪੰਨਾ-692)

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ 'ਝਾਕ' ਜਾਂ 'ਟੇਕ' ਹੈ—ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਅਸੀਂ 'ਸੁਹਾਗਣਾ' ਨਹੀਂ ਬਣੀਆਂ। ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਸੱਚੇ-ਸੁੱਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਉਤੇ ਪੂਰਨ ਸ਼ਬਧਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਐਵੇਂ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਛੋਡਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਸਾਡੀ ਹਾਲਤ "ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੇ ਲਗੇ, ਡੁਬ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ" ਵਾਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

Worldly transactions have become our main objective. If we cannot seal a transaction in one shop we move on to another. We link ourselves with a guru to prop up our mind or for public consumption, but in reality we are 'self-seekers'. On one hand we bow before the GURU GRANTH SAHIB and on the other, to serve our own selfish ends we continue to pray or worship

- at cemeteries and tombs
- deities and demigods
- peers and fakirs
- sadhu's with occult powers
- divines who show miracles
- people who control spirits
- those who bestow milk (a sign of plenty) and sons
- their ancestors

To serve our own interest we even turn away from the guru to seek help from ministers and highly placed officials and even do not hesitate to use the weapon of 'bribery'.

In gurbani we are severely warned about this state of being two-minded.

- 1 *Those who are known as happy soul-brides, do not look to others.* 1384M5L3
- 2 *Those dealers who abandon their Lord and Master and attach themselves to another, are drowned.* 470M1L9
- 3 *Those who forsake the True Guru, and attach themselves to duality what will they do when they go to the world hereafter? Bound and gagged in the City of Death, they will be beaten. They will be punished severely.* 994M3L17
- 4 *Chant only the One Naam, the Name of the Lord, O mortal, and seek the Sanctuary of the One Lord.* 692B.KabL3

As long as we place 'expectations' or 'dependence' on someone until then we cannot become 'brides'. We simply prostrate (before the guru) but we do not have full faith on the one satguru or true guru. In this way our condition has become one which is similar to that of 'Leaving the husband and attaching oneself to another is a transaction which will lead to drowning'.

‘ਬਾਪੂ’ ਤਾਂ ਇਕੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ‘ਤਾਏ’, ‘ਚਾਚੇ’ ਆਦਿ ਕਈ ਹੋਰ ‘ਨਾਤੇ’ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਲਾਹੀ ‘ਬਾਪੂ’ ਤਾਂ ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ‘ਜੋਤ’ ਸਰੂਪ-“ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ” ਹੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰੇ, ਸਾਧ, ਸੰਤ, ਮਹਾਂ-ਪੁਰਖ-ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਤਮਕ ਨਾਤੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਆਦਰ-ਭਾਉ ਸਤਿਕਾਰ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਗੁਰਪੁਰਬਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਬੰਸਾਵਲੀ, ਅਤੇ ਸੁਣੀਆਂ-ਸੁਣਾਈਆਂ, ਪੜ੍ਹੀਆਂ-ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ, ਕੁਝ ਕੁ ਬਾਹਰ ਮੁਖੀ ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ‘ਕੌਤਕ’, ਕਰਾਮਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਛਡਦੇ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਅਸਲੀ ਬੇ-ਅੰਤ ‘ਇਲਾਹੀ ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ’ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ। ਬਾਹਰ ਮੁਖੀ ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ ਦੇ ਕੌਤਕ ਜਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਇਲਾਹੀ ਹਸਤੀ ਵਿਚੋਂ, ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਾਂਗ, ਬੇ-ਅੰਤ ਆਤਮਿਕ ਕਿਰਨਾਂ ਦੇ ਟਾਂਵੇ-ਟਾਂਵੇ, ਬਾਹਰ-ਮੁਖੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹੀ ਹਨ।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਰਬ-ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਾਂਗ, ‘ਗੁਰ-ਪ੍ਰਸਾਦਿ’ (Grace) ਰੂਪੀ-ਹਰ ਇਕ ਇਲਾਹੀ ਕਿਰਨ ਵਿਚੋਂ, ਸਹਿਜ-ਸੁਭਾਇ (Spontaneously) ਅਨੇਕਾਂ ਕੌਤਕ, ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਜਾਂ ‘ਚਲਤ’, ਖਿਨ-ਖਿਨ, ਨਿਮਖ-ਨਿਮਖ ‘ਸਦੀਵੀ’ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲਾਂ ਚਿਤ ਵਨੀਆਂ, ਮਿਹਰਾਂ, ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ‘ਤਕਣੀ’, ‘ਛੋਹ’, ‘ਨਦਰਕਰਮ’ ‘ਚਰਨ-ਧੂੜ’ ਰੋਮ-ਰੋਮ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਇਲਾਹੀ ਕਿਰਨਾਂ (Divine Vibrations) ਦੁਆਰਾ ਬੇ-ਅੰਤ ਕੌਤਕ ਕਰਾਮਾਤਾਂ, ‘ਚਲਤ’ ਵਰਤਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਬੇ-ਅੰਤ ‘ਚਲਤ’ ਜਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੋੜੀਆਂ, ਟਾਵੀਆਂ-ਟਾਵੀਆਂ ‘ਸਾਖੀਆਂ’ ਹੀ ਸਿੱਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਪਰਚਲਤ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਅਨੰਤ ਅਤੇ ਬੇ-ਅੰਤ, ਗੁੱਝੇ, ਅਦਿਸ਼ਟ ਅੰਤਰ-ਆਤਮੇ, ਇਲਾਹੀ

ਗੁਰੂ-ਕੌਤਕ  
ਗੁਰੂ-ਚਲਤ  
ਅੰਮ੍ਰਿਤ-ਕਲਾ  
ਆਤਮਿਕ-ਤੀਰ  
ਇਲਾਹੀ-ਬਾਣ  
ਚੋਜ-ਵਿਡਾਣੀ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੇਅੰਤ ਜਗਿਆਸੂਆਂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ-ਸੇਧ ਤੇ ਸਿਖੀ ਜੀਵਨ

While relations like uncles (father’s brothers) can be many, there can only be one ‘father’. In the same way, although we can have many forms of ‘spiritual relationships’ with gurmukhs (the beloved guru-orientated ones), holy souls, saints, highly evolved beings and extend them our respect and service, **our spiritual ‘father’, the embodiment of ‘illumination’ of the ten gurus, is only the ‘Guru Granth Sahib’.**

On gurpurabs (religious festivals connected with the gurus), while elaborating on the genealogical tree of the gurus, we continue to relate of some worldly miracles that we have heard or read about, because we are ignorant of the actual limitless ‘divine attributes and might’ of the gurus. The external worldly wonders and miracles are but a tiny expression like the rays of the sun of the inexhaustible divine rays from the being of the gurus.

The illustrious gurus are perfect in every way and like the rays of the sun from each and every Grace filled divine ray, limitless miracles are spontaneously and incessantly unfolding every second, every moment. In this way thoughts, recollections, blessings, and grace, through the rays of Divine Vibrations which emerge from the illustrious gurus’ glance, touch, divine deeds, ‘dust of the feet’ and every strand of hair, unlimited miracles and happenings continue to take place. But from these limitless happenings and miracles very few and far in between episodes have found their way into the Sikh history. The rest of the unending and boundless, secret, invisible, innate, divine

miracles of the Guru  
Guru’s drama  
ambrosial gift  
spiritual arrow  
divine bow  
mystical wonder

through which the soul of countless seekers received spiritual guidance and the gift of

ਪਰਦਾਨ ਹੋਇਆ, ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਅਣਜਾਣ, ਅਵੇਸਲੇ ਅਤੇ ਵਾਂਝੇ ਹਾਂ ।

‘ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ, ਕਰਤ ਨਾ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥ (ਪੰਨਾ-462)

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖ ਅਵਲੋਕਨ ਕੀਨੋ, ਦਾਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥ (ਪੰਨਾ-681)

ਜਿਸ ਅਪਰ-ਅਪਾਰ ਇਲਾਹੀ ਮੰਡਲ ਵਿਚੋਂ, ਇਹ ਬਾਹਰ-ਮੁਖੀ ਕੋਤਕ ਜਾਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਉਪਜਦੀਆਂ ਹਨ—ਉਸ ‘ਹੁਕਮ’, ਸ਼ਬਦ, ਨਾਮ, ‘ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ, ਨਦਰ-ਕਰਮ, ‘ਚਰਨ-ਛੋਹ’ ਦੀ ਬਾਬਤ ਸਾਨੂੰ

ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ

ਸਮਝ ਹੀ ਨਹੀਂ

ਗਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ

ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ

ਖੋਜ ਹੀ ਨਹੀਂ !

ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ‘ਸੀਮਤ’ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਉਪਜੀ ਮਨੋ-ਕਲਪਤ ‘ਕਸਵਟੀ’ ਨਾਲ ਹੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀਆਂ ਇਲਾਹੀ ਹਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ‘ਪਰਖਦੇ’ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਲਾਹੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹਨਾਂ ਮਾਇਕੀ ਮੰਡਲ ਦੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਤਾਈਂ ‘ਸੀਮਤ’ ਰਖਦੇ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ (Limit) ਤਾਈਂ ‘ਮਹਿਮੂਦ’ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ । ਇਉਂ ਅਸੀਂ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਅਪਰ-ਅਪਾਰ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੀਮਤ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਧੁੰਦਲੀ ਜਾਂ ਮੈਲੀ ‘ਕਸਵਟੀ’ ਨਾਲ ਪਰਖ ਕੇ, ਅਣਜਾਣੇ ਹੀ, ਆਪਣੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿਚ, ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ‘ਛੁਟਿਆਈ’ ਜਾਂ ਨਿਰਾਦਰੀ ਕਰ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ ।

We are ‘extroverts’, and as such, we can see, feel, and appreciate only the un-common, un-usual ‘exoteric’ psychic phenomena, and call them ‘Miracles.’

To ‘confine’ the greatness of Gurus to a few exoteric phenomena, is to ‘Limit’ their Divine Power and glory. Thus, in our ignorance, we unconsciously depreciate the Divinity of Gurus !

In this way-we ‘fail to grasp and appreciate’ the sublime Divine glory and grace of the Gurus, and thereby ‘deprive ourselves’ of the inner intuitional inspiration and experience

the Sikh way of life- we are ignorant, careless and divorced of all this.

5.1 He made angels out of men, without delay. 462M1

5.2 Gazing upon me with his Eye of Mercy, He has dispelled the pains of His slave. 681m5

The boundless divine realm from which visible miracles emerge, its ‘law’, ‘word’, ‘Name’, ‘Grace of the Guru’, divine touch, about all this we

we are not even aware

have no understanding

have no knowledge

have no need

have not researched.

For this reason with our own ‘limited’ intelligence we have created a ‘yardstick’ with which we measure or test the divinity of our illustrious gurus and thereby limit this divine personality to the level of worldly miracles- that is limiting the degree of divinity to the level of our individual intelligence. In this way we are measuring this boundless personality of our illustrious gurus with our own fogged or polluted indicator and unknowingly, in our ignorance we belittle the illustrious gurus.

We are ‘extroverts and as such we can see feel and appreciate only the un-common, unusual ‘exoteric’ psychic phenomenas and call them miracles.

To ‘confine’ the greatness of Gurus to a few esoteric phenomena, and call them ‘miracles’ is to ‘limit’ their Divine Power and glory. Thus in our ignorance we continually depreciate the Divinity of the Gurus!

In this way we ‘fail to grasp and appreciate’ the sublime Divine glory of the Gurus, and thereby ‘deprive ourselves’ of the inner intuitional inspiration and experience

of the

'real',

awe-striking

vibrating

thrilling

intoxicating

ecstatic

'Esoteric Wonders' of Divine Blessings, Grace and Love  
which are incessantly and continuously.

permeating

engulfing

flowing through

manifesting

in, every particle of the Cosmos by the benevolent grace  
the Lord through His WORD and WILL !

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਸੱਚੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਉਪਮਾਂ ਤੇ ਪਰਖ ਇਉਂ ਦੱਸੀ ਹੈ :—

ਗੁਰ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰ ਗੁਰੁ, ਵਡ ਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ॥  
ਗੁਰ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ, ਗੁਰੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥  
ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਨ ਹਾਰ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥  
ਗੁਰੁ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ, ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥  
ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰ ਜਾਤੁ, ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨੁ ਹਾਰੁ ॥  
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ, ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥  
ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰ, ਗੁਰੁ ਉਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥  
ਗੁਰੁ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ, ਕਿਆ ਕਥੈ ਕਥਨ ਹਾਰੁ ॥  
ਜਿਤੜੇ ਫਲ ਮਨਿ ਬਾਛੀਅਹਿ, ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥  
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਖਾਵਡੇ, ਜਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥  
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ, ਬਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥  
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ, ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥ (ਪੰਨਾ— :

of the

'real',

awe-striking

vibrating

thrilling

intoxicating

ecstatic

'Esoteric Wonders' of Divine Blessings, Grace and Love, which  
are incessantly and continuously,

permeating

engulfing

flowing through

manifesting

in, every particle of the Cosmos by the benevolent grace of the Lord  
through His Word and WILL!

In gurbani the praise and the acid test of the true guru is stated as follows:-

6.1 *The Guru is All-powerful, the Guru is Infinite. By great good fortune, the Blessed Vision of His Darshan is obtained. The Guru is Imperceptible, Immaculate and Pure. There is no other as great as the Guru. The Guru is the Creator, the Guru is the Doer. The Gurmukh obtains true glory. Nothing is beyond the Guru; whatever He wishes comes to pass. || 2 || The Guru is the Sacred Shrine of Pilgrimage, the Guru is the Wish-fulfilling Elysian Tree. The Guru is the Fulfiller of the desires of the mind. The Guru is the Giver of the Name of the Lord, by which all the world is saved. The Guru is All-powerful, the Guru is Formless; the Guru is Lofty, Inaccessible and Infinite. The Praise of the Guru is so sublime—what can any speaker say? || 3 || All the rewards which the mind desires are with the True Guru. One whose destiny is so pre-ordained, obtains the Wealth of the True Name. Entering the Sanctuary of the True Guru, you shall never die again. Nanak: may I never forget You, Lord. This soul, body and breath are Yours. 52M5*

ਦਾਤਾ ਓਹੁ ਨ ਮੰਗੀਐ, ਫਿਰਿ ਮੰਗਣਿ ਜਾਈਐ ॥  
 ਹੰਛਾ ਸਾਹੁ ਨ ਕੀਚਈ, ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥  
 ਸਾਹਿਬੁ ਉਹੁ ਨ ਸੇਵੀਐ, ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਾਈਐ ॥  
 ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਕਟਈ, ਉਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਲਾਈਐ ॥  
 ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ, ਕਿਉ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥  
 ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਪਿਰਹੜੀ, ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥

(ਵਾ:ਭਾ:ਗੁ: 27/15)

ਅਚਰਜ ਨੋ ਆਚਰਜੁ ਹੈ, ਅਚਰਜੁ ਹੋਵੰਦਾ ॥  
 ਵਿਸਮਾਦੇ ਵਿਸਮਾਦੁ ਹੈ, ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਹੰਦਾ ॥  
 ਹੈਰਾਣੇ ਹੈਰਾਣੁ ਹੈ, ਹੈਰਾਣੁ ਕਰੰਦਾ ॥  
 ਅਬਿਗਤਹੁ ਅਬਿਗਤੁ ਹੈ, ਨਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖੰਦਾ ॥  
 ਅਕੱਥਹੁ ਅਕਥ ਅਲੱਖੁ ਹੈ, ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਸੁਣੰਦਾ ॥  
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖ ਫਲੁ ਪਿਰਮ ਰਸੁ, ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਚਵੰਦਾ ॥

(ਵਾ: ਭਾ: ਗੁ: 38/18)

ਜਦ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪ ਹੀ :—

'ਅਚਰਜ' ਰੂਪ ਹਨ,  
 'ਬਿਸਮਾਦ' ਰੂਪ ਹਨ,  
 'ਰਸ' ਰੂਪ ਹਨ,  
 'ਅਨੰਦ-ਬਿਨੋਦੀ' ਹਨ,  
 'ਪ੍ਰੇਮ-ਪੁਰਖ' ਹਨ,  
 'ਦਿਆਲ-ਸਰੂਪ' ਹਨ,  
 'ਭਗਤ-ਵੱਛਲ' ਹਨ,  
 'ਵਾਹੁ-ਵਾਹੁ' ਹਨ,

ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਵਾਂਗ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ :—

ਨਦਰ-ਕਰਮ  
 ਬਖਸ਼ਿਸ਼  
 ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ  
 ਚਰਨ-ਧੂੜ  
 ਪ੍ਰੀਤ-ਪ੍ਰੇਮ

7.1 Do not ask from those who themselves have to ask from others.  
 Do not look towards short time gains as that will cause regret.  
 Do not serve that master in whose service you may have to bear the  
 blows of the couriers of death on your head.  
 Do not go to that healer who cannot get rid of the disease of egotism  
 or self-centeredness.  
 If the filth of falsehood cannot be washed off, what is the use of  
 bathing in places of holy pilgrimages.

Only the love bond between pir (holy soul) and the disciples can  
 ensure entry into a state of supreme harmony. VBG 27/15

7.2 The more astonishing among the astonished realises that he is not that  
 astonishing.

The more wondrous among the wondrous discovers that he is not  
 that wondrous.

Among the things that are surprising, the most surprising thing finds  
 that it is not that surprising.

The highest among those who have achieved salvation, even they  
 cannot fathom the indescribable one.

HE is beyond the utterable and daily the seeker is heard saying HE  
 is not this HE is not that.

The Gurmukh who has experienced the fruit of total peace and  
 Divine Love can only express his feeling by uttering 'wonderful-  
 wonderful'. VBG 38/18

When the satguru himself is

the astonishing form  
 the wondrous form  
 the savoury form  
 the blissful form  
 the embodiment of love  
 the embodiment of mercy  
 the companion of the bhagats  
 the wonder of the wondrous

and like the rays of the sun, in the rays of the Divine Word Form

of the satguru's merciful glance  
 of his boons  
 of his blessings  
 of the dust of his feet  
 of his endearing love

ਰਸ  
ਰੰਗ  
ਚਾਉ  
ਛੋਹ

ਦੀਆਂ ਇਲਾਹੀ ਸ਼ਬਦ ਰੂਪ ਕਿਰਨਾਂ ਵਿਚ ਭੀ :—

ਅਚਰਜ ਕਲਾ  
ਬਿਸਮਾਦੀ ਕੌਤਕ  
ਨੀਤ-ਨਵੇਂ 'ਚਲਤ'  
ਅਨਤ ਤਰੰਗਾਂ  
'ਵਾਹੁ-ਵਾਹੁ'  
ਉਮਾਹ ਆਦਿ ਦੇ ਗੁਣ

ਦਿਨ-ਰਾਤ, ਖਿਨ-ਖਿਨ, ਪਲ-ਪਲ, ਨਿਮਖ-ਨਿਮਖ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਜ਼ੌਰ-ਜ਼ੌਰੋ  
ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋ ਕੇ, ਓਤ-ਪੋਤ ਰਵਿ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿਚ  
'ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ' ਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋ ਕੇ :—('ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ') ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਉਂ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਡੇ :—

ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ  
ਓਤ-ਪੋਤ ਲਪਟਾਇਉ  
ਅੰਗ-ਸੰਗ ਮੌਲਾ  
ਅੰਗ-ਅੰਗ ਸੁਖਦਾਈ  
ਪ੍ਰਤਿ-ਪਾਲੇ  
ਨਿਤ ਸਾਰ ਸਮੂਲੇ

ਹੋ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ :—

ਖੇਲ ਖਿਲਾਉਂਦਾ,  
ਲਾਡ ਲਡਾਉਂਦਾ,  
ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲਦਾ,  
ਅਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨ ਛਕਾਉਂਦਾ,  
ਪਿਰਮ-ਪਿਆਲਾ ਪਿਲਾਉਂਦਾ,

of his relish  
of his hue or colour  
of his joy  
of his touch

too, is present the attributes of

inspiring awe  
wondrous happenings  
ever new unfoldments  
incessant vibrations  
wonderment  
virtues of divine upliftment etc.

which, day and night, every second, every moment, moment of a moment are diffused and interwoven with every particle of nature. They are present in every visible facet of nature and stand out as 'a sacrifice unto Him who abides in His Creation'.

In this way the Satguru

is ever present all the time  
is interwoven and intermingled in every thing  
is omnipresent  
is ever present source of joy and  
comfort  
is the sustainer  
is ever caring & protecting

and in this way He

allows us to play the game,  
cuddles us,  
gives us our sustenance,  
gives us the food of eternal life,  
makes us drink the wine of love

ਸਾਰ ਸਮੁਲਦਾ,  
ਸਾਜ ਸੁਆਰਦਾ,  
ਪੇਜ ਰਖਦਾ ਹੈ ।

ਪਰ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਅਚਰਜ, ਵਿਸਮਾਦੀ, 'ਗੁੱਝੇ ਕਉਤਕਾਂ ਨੂੰ

ਵੇਖਣ ਵਾਲੀ 'ਅੱਖ' ਨਹੀਂ  
ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ 'ਬੁੱਧੀ' ਨਹੀਂ  
'ਬੁੱਝਣ' ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ  
'ਚੀਨਣ' ਵਾਲਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ  
ਮਾਣਨ ਵਾਲਾ 'ਹਿਰਦਾ' ਨਹੀਂ  
ਦਾਤ ਲਈ 'ਭਾਂਡਾ' ਨਹੀਂ ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਹੇਠਲੀਆਂ ਪੰਗਤੀਆਂ ਸਾਨੂੰ 'ਗੁਰੂ' ਦੀ ਬਾਬਤ ਸਹੀ ਸੋਧ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ :—

- ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੁ, ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਆਵੈ ॥  
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨ ਸਿਧਿ, ਗੁਰੁ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (ਪੰਨਾ—1399)  
ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰਿ, ਗੁਰੁ-ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨਾ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥  
(ਪੰਨਾ—864)
- ਗੁਰ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ, ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੈ ਭੀ ਚੰਗੁ ॥  
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ, ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥  
(ਪੰਨਾ—864)
- ਇਕਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਰਾ ਧ੍ਰਿਗ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (ਪੰਨਾ—957)  
ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝ ਨ ਬੁਝੀਐ, ਜਿਚਰ ਧਰੇ ਨ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰਾ ।  
ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਇਕ ਹੈ, ਸਚਾ ਸਾਹ ਜਗਤ ਵਣਜਾਰਾ ।  
ਚੜ੍ਹੈ ਸੂਰ ਮਿਟ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (ਵਾ: ਭਾ: ਗੁ: 1)  
ਡੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਉ ਲਉ, ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥  
ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ਪਾਇ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ (ਪੰਨਾ—400)  
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਲ੍ਹੈ ਕਪਾਟ ॥  
ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥ (ਪੰਨਾ—188)

forever takes care of us,  
decorates our life  
protects us.

But, to witness these awesome, wondrous, 'secret' undertakings, we

Do not have the 'eye' to see  
Do not have the 'intellect' to understand  
Do not have the knowledge to 'unravel'  
Do not have the intuition to discover  
Do not have the heart to experience  
Do not have the vessel to receive the gift.

The lines from Gurbani given below give us the correct guidance about the Guru:-

- 9.1. *Without the Guru, there is utter darkness; without the Guru, understanding does not come. Without the Guru, there is no intuitive awareness or success; without the Guru, there is no liberation.*
- 9.2 *Let no one wander in doubt in the world. Without the Guru, no one can cross over. 864M5*
- 9.3 *The Guru is the Creator; the Guru has the power to do everything. The Guru is the Transcendent Lord; He is, and always shall be. Says Nanak, God has inspired me to know this. Without the Guru, liberation is not obtained, O Siblings of Destiny. 864*
- 9.4 *Without the One and Only True Guru, life in this world is cursed. 957M5*
- 9.5 *No understanding can take place without the True Guru until the Lord Himself deems it so. Guru the Infinite Lord is one. Guru is the True Emperor, the transactor of the world. When the sun rises, darkness is dispelled (with the arrival of the true guru ignorance is dispelled).VBG1*
- 9.6 *As long as there are doubts in the mind, the mortal staggers and falls. The Guru removed my doubts, and I have obtained my place of rest. 400M5*
- 9.7 *Says Nanak, the Guru has opened my shutters; I am liberated, and my doubts have been dispelled. 188M5*

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਇਆ, ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੋਰ ਬਿਨਾਸੇ ॥  
(ਪੰਨਾ—573)

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ, ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਹਿ ਹਜਾਰ ॥

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆ, ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥ (ਪੰਨਾ—463)

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕੋ ਅਵਤਾਰਾ ॥

ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (ਚੌਪਈ ਪਾ:—੧੦)

ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰੂ, ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਬੀਰਾਰਿ ॥ (ਪੰਨਾ—646)

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੁਆ ਨਾ ਟਿਕੈ, ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੁਨੀ ਪਾਇ ॥ (ਪੰਨਾ—313)

ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਲਾਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ, ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਤਲੀ ਦਿਖਲਾਇਆ  
(ਪੰਨਾ—880)

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ, ਜਿਸੁ ਜੇਵਣੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਫੂਟੀਐ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਨਾ ਕੋਇ ॥ (ਪੰਨਾ—1089)

ਉੱਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਪੰਗਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਸਤਿਗੁਰੂ :—

ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਹੀਂ,

ਇਕ ਦੇਸੀ ਨਹੀਂ,

'ਇਕ ਜਾਤੀ' ਨਹੀਂ,

'ਇਕ ਰੰਗੀ' ਨਹੀਂ,

'ਇਕ ਨਾਮੀ' ਨਹੀਂ,

'ਤਸਵੀਰ' ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ,

'ਬੁੱਤ' ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ,

'ਮਰਨ ਜੀਵਨ' ਵਿਚ ਨਹੀਂ,

'ਸੁੰਡ' ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ,

'ਦਹਿ-ਸਿਰ' ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ,

'ਚਾਰ ਬਾਹਾਂ' ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ,

ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਨਹੀਂ,

ਦੂਰ ਨਹੀਂ !!

ਹਾਂ ਜੀ ! ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ :—

'ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨ' ਹੈ

'ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ' ਹੈ

'ਪੂਰਾ ਵੈਦ' ਹੈ

10.1 *The True Guru has applied the healing ointment of spiritual wisdom to my eyes, and the darkness of ignorance has been dispelled. 573M4*

10.2 *If a hundred moons were to rise, and a thousand suns appeared, even with such light, there would still be pitch darkness without the Guru. 463M2*

10.3 *From the beginning to the end there is only one God Incarnate. All should know that this God is my Guru. Chaupae 10*

10.4 *There is One Bani; there is One Guru; there is one Shabad to contemplate. 646m3*

10.5 *Without the Guru, his mind is not held steady, and he is reincarnated, over and over again. 313*

10.6 *The Lord's Name is the jewel, the emerald, the ruby; digging it out, the Guru has placed it in your palm. 880m4*

10.7 *Seek and find such a True Guru, who has no equal in His greatness. In His Sanctuary, one is released, and no one calls him to account. 1089m3*

From the above lines from Gurbani is clear that our Satguru

has no human form

does not belong to any one country

does not belong to any one caste

does not conform to any one colour

has no one name

has not picture of himself

cannot be carved into an idol

is beyond births and death

has no trunk

is not one with multi-heads

is not one with four arms

is not one with frightening looks

is not one who is far away.

Yes! according to Gurbani our Guru is:-

is a treasure house of virtues

is the perfect Guru

the perfect healer

the ocean of peace  
 the True Emperor  
 forever merciful  
 forever generous  
 the Perfect King  
 the creative being  
 the unfathomable being  
 source of creation  
 the treasure house of grace  
 the proverbial touch stone  
 True giver of gifts  
 the support of the holy souls

the white sandal-wood  
 the proverbial tree that satisfies all wishes  
 the ocean of respect  
 the river of pilgrimage  
 the releaser of burdens  
 the giver of gifts  
 the sustainer of all  
 the giver of the gift of all treasures  
 the one who takes and gives life  
 the one who is capable of freeing at the  
 very last moment  
 the one who does not dwell on our  
 shortcomings

the one who liberates the slanderer, the sufferer & the prodigal  
 the one who (also) liberates the totally ignorant and blind  
 the one who holds the hand of the blind and leads them to safety  
 the respecter of the disrespectful  
 the strength of the strengthless  
 the hope of those without hope

'ਸੁਖ-ਸਾਗਰ' ਹੈ  
 'ਸੱਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ' ਹੈ  
 'ਸਦ-ਬਖਸ਼ਿੰਦ' ਹੈ  
 'ਸਦ ਮਿਹਰਬਾਨ' ਹੈ  
 'ਪੂਰਾ ਸ਼ਾਹ' ਹੈ  
 'ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ' ਹੈ  
 'ਪੁਰਖ ਅਗੰਮ' ਹੈ  
 'ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ' ਹੈ  
 'ਦਇਆ ਨਿਧਿ' ਹੈ  
 ਪਾਰਸ ਹੈ  
 'ਸੱਚ-ਦਾਤਾਰ' ਹੈ  
 'ਭਗਤ ਵਫਲ' ਹੈ

'ਬਾਵਨ ਚੰਦਨ' ਹੈ  
 'ਪੂਰਾ ਪਾਰਜਾਤ' ਹੈ  
 'ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ' ਹੈ  
 'ਤੀਰਥ ਦਰੀਆਉ' ਹੈ  
 ਬੰਦੀ ਛੋਡ ਹੈ  
 'ਸਭਸ ਕਾ ਦਾਤਾ' ਹੈ  
 'ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ' ਹੈ  
 'ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਦਾਨ ਦੇਤਾ' ਹੈ  
 'ਮਾਰਿ-ਜੀਵਾਲੇ' ਹੈ  
 'ਅੰਤੀ ਅਉਸਰ ਲਏ ਛਡਾਇ' ਹੈ  
 'ਅਉਗਣ ਕੇ ਨ ਚਿਤਾਰੇ' ਹੈ

'ਨਿੰਦਕ, ਦੋਖੀ, ਬੇਮੁਖ ਤਾਰੇ' ਹੈ  
 'ਵਭੇ ਅਜਾਨ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ' ਹੈ  
 'ਬਾਹ ਪਕੜ ਅੰਧਲੇ ਉਧਾਰੇ' ਹੈ  
 ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦਾ ਮਾਣ ਹੈ  
 ਨਿਰਾਣਿਆਂ ਦਾ ਤਾਣ ਹੈ  
 ਨਿਆਸਰਿਆਂ ਦਾ ਆਸਰਾ ਹੈ

ਨਿਥਾਵਿਆਂ ਦਾ ਬਾਉਂ ਹੈ  
 ਨਿਪੱਤਿਆਂ ਦੀ ਪੱਤ ਹੈ  
 ਨਿਗੱਤਿਆਂ ਦੀ ਗੱਤ ਹੈ  
 'ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ' ਹੈ  
 'ਦੁਖ ਭੰਜਨ' ਹੈ  
 'ਨਿਰਭਉ' ਹੈ  
 'ਨਿਰਵੈਰ' ਹੈ  
 'ਸਬਦੁ' ਹੈ  
 'ਨਾਮ' ਹੈ  
 'ਆਪੇ-ਆਪ' ਹੈ।

ਹੋ ਜੀ ! 'ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ' ਜੋ

'ਨਾਲ ਹੋਵੇਦਾ'  
 'ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ'  
 ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ  
 ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ  
 ਅੰਗ ਸੰਗ ਮੋਲਾ  
 ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਖਦਾਈ  
 'ਰਖੇ ਜੀਅ ਨਾਲੇ'  
 'ਸਾਚ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ'  
 'ਅਕਥ ਕਥਾਵੈ'  
 'ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ'  
 ਲਾਡ-ਲਡਾਉਂਦਾ  
 ਖੇਲ-ਖਿਲਾਉਂਦਾ  
 'ਪ੍ਰਤਿ-ਪਾਲੇ'  
 'ਨਿਤ-ਸਾਰ ਸਮਾਲੇ'  
 ਅਨਦ-ਬਿਨੋਦੀ  
 ਪ੍ਰੇਮ-ਪੁਰਖ  
 ਅਤਿ-ਪ੍ਰੀਤਮ  
 ਅਤਿ-ਸੁੰਦਰ

the shelter of the shelterless  
 the honour of the honourless  
 the fortune of the unfortunate  
 the redeemer of the disbelievers or apostates  
 the one who frees those in distress  
 the one without fear  
 the one without enmity  
 the one who is THE WORD  
 the one who is The NAAM  
 the one who is ALL BY-HIMSELF

O Yes! 'Establish a relationship with such a Satguru' who

is at hand  
 cannot be separated  
 is forever in attendance  
 is nearer than the hand  
 is God at hand  
 is at hand to give comforts  
 'keeps the soul company'  
 'drills the Truth'  
 'utters the unutterable'  
 'connects us with the Shabad'  
 'cradles us with love'  
 'makes us play the game' (of life)  
 'sustains us with love'  
 'daily attends to our needs'  
 is a player in 'joyous revelries'  
 is love personified  
 is the supreme beloved  
 is the most beautiful

ਮਨ-ਮਹਣਾ

ਘਟ-ਸੋਹਣਾ

ਮਿਠ-ਬੋਲੜਾ

ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੇ ਕਉੜਾ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾਤਾ

ਪਿਰਮ ਰਸ

ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ

ਸਾਕੀ ਹੋਇ ਪਿਲਾਵਣ ਹਾਰਾ

ਅਨਹਦ ਸ਼ਬਦ '

ਅਨਹਦ-ਬਾਣੀ

ਅਨਹਦ-ਧੁਨੀ

ਰੁਣਝੁਣ ਨਾਮ

ਨਾਮ-ਦਾਤਾ

ਮਾਤ-ਪਿਤਾ

ਰਸ-ਦਾਤਾ ਹੈ ।

ਤਾਂ ਤੇ, ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ

'ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ'

'ਲਖ-ਲਖ ਲਖ ਬਰੀਆ'

'ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ'

'ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ'

'ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜਾਉ'

'ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ'

'ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਅਰਪਉ'

'ਝੂਲਾਵਉ ਪਾਖਾ'

'ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ'

'ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ'

'ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ'

'ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ'

'ਗ੍ਰਿਹਿ ਢੋਵਉ ਪਾਣੀ'

0 Yes! 'Establish a relationship with such a Satguru' who

is the captivator of hearts

has a wonderful heart

speaks sweetly

never utters a harsh word

is the bestower of amrit (the elixir of life)

is the relish (taste) of love

is the receptacle (vessel) of love

is the dispenser of the intoxicant love

is the infinite word

is the infinite bani

is the infinite sound current

iscelestial Naam

is the bestower of Naam

is the father and mother

is the bestower of relish (taste that intoxicates)

Then towards such a Guru we should

be a sacrifice

a hundred of thousand of times

shower our thanksgiving

ever and ever be grateful

over and over again be unreservedly thankful

be ready to offer anything or everything

surrender body, mind and wealth

offer the service of fanning

remembering with every breath

witness in wonderment

survive by ever witnessing

wash the holy feet and drink that water

offer the service of supplying water

‘ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੀਸਉ ਨੀਤਿ’  
‘ਸਿਰ ਬੋਚਉ’  
‘ਹੁਕਮ ਮਾਨਉ’  
‘ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ’

ਜਿਨ :

‘ਭਰਮ ਭੜੁ ਤੋੜਿਆ’  
‘ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ’  
‘ਹਰਿ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ’  
‘ਅਲੱਖ ਲਖਾਇਆ’  
‘ਹਰ ਪੰਥ ਬਤਾਇਆ’  
‘ਮੋਹ ਅੰਧੋਰ ਚੁਕਾਇਆ’  
‘ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਬਖਸ਼ਿਆ’  
‘ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਰਾਖਿਆ’  
‘ਵੇਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ’  
‘ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ’  
‘ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ’

‘ਹਰਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੀਏ ਸਿਆਣੇ’  
‘ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨ ਮਾਰਿਆ’  
‘ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ’  
‘ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹਿ’  
‘ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ’  
‘ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ’  
‘ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ’  
‘ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਕੰਡ ਜੀਉ’  
‘ਅਬਿਚਲ ਰਾਜ ਬੈਠਾਇਆ।’

ਐਸਾ ਗੁਰੂ ‘ਸਾਧ-ਸੰਗਤ’ ਰੂਪੀ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ।

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚਿ, ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥

(ਵਾ: ਛਾ: ਗੁ: 6/4)

surrender the head

follow the dictum (hukum)

giving prominence shower praise unreservedly

to the one who

‘Burst open the fort of doubtfulness’

‘unites one with God’

‘drill into us the Name of God’

‘manifests the inexpressible’

‘shows the path to God’

‘disperses attachment and the darkness of ignorance’

‘bestows the gift of godliness’

‘protect us from the terrible fires (of worldliness)

‘clears our path and takes over our responsibilities’

‘fulfils all our aims’

‘bestows God’s teachings and creates the wise’

‘subdues the mind with the love of Bani’

‘joyous outpouring through (His divine) glance’

‘in a moment the dried and withered become green with life’

‘transforms man into devtaas (demigods)’

‘leads one into His sewa’

‘thrashes out the evil from within’

‘gives a pat of approval on the back (gives sybaas)’

‘bestows the emperorship that lasts forever’

Such a Guru is present in the sadh sangat -the embodiment of the realm of Truth.

1 *Sadh sangat is the sach Khand (realm of truth) in which God and satguru reside. VBh. Gur 6/4*

ਸਾਡਾ 'ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ' ਸਤਿਗੁਰੂ 'ਸਾਕੀ' ਬਣ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਅਤਰ-ਆਤਮੇ 'ਪਿਰਮ-ਪਿਆਲੇ ਅਤੇ ਅਮ੍ਰਿਤ-ਨਾਮ ਭੋਜਨ, ਦਿਨ ਰਾਤ ਛਕਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ 'ਪਿਰਮ ਰਸ' ਵਿਚ ਅਲਮਸਤ ਮਤਵਾਰੇ ਹੋ ਕੇ 'ਖੀਵੇ' ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਟਿਹ 'ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ' 'ਪਿਰਮ ਖੇਲ' ਅੰਤਰ-ਮੁਖੀ ਤੇ ਅਤਿ ਸੂਖਮ ਹੈ, ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਬਖਸ਼ਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਮਹਾਂ-ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਵਿਚਰਦੇ ਹੋਇਆਂ, ਅਟੱਟ ਨਾਮ ਅਭਿਆਸ ਕਮਾਈ ਨਾਲ ਹੀ 'ਅਨੁਭਵ' ਕੀਤੀ ਤੇ ਮਾਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡਾ 'ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ' ਸਿਰਫ ਨਾਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਬਲਕਿ ਅੰਤਰ ਆਤਮੇ, ਅੰਗ-ਸੰਗ 'ਮੌਲਾ' ਹੋ ਕੇ ਨਿੱਘਾ ਪਿਆਰ ਰੰਗ-ਰਸ ਬਖਸ਼ਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨੇ, ਸਾਨੂੰ ਬੜੀ-ਉੱਚੀ-ਸੁੱਚੀ, ਇਲਾਹੀ ਬਾਣੀ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ 'ਰੋਸ਼ਨੀ' ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਸਤਿਸੰਗ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਉੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਆਤਮਿਕ ਨਾਮ-ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ 'ਮਹਿਕ' (Fragrance) ਨਾਲ ਅਭਿਲਾਖੀ ਰੂਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋ ਕੇ, ਆਪੇ ਗੁਰ-ਮਤ ਵਲ ਖਿੱਚੀਆਂ ਆਉਣਗੀਆਂ।

ਇਲਾਹੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ 'ਚਾਨਣ' ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਫੈਲਾਉਣ ਦਾ ਇਹੀ ਇੱਕੋ-ਇਕ ਸਾਧਨ ਹੈ।

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ ॥  
 ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ ॥  
 ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅੱਖੁਟ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾਰੂਓ ॥  
 ਮਹਾਂ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ ॥  
 ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਿਆ ॥  
 ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥  
 ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ॥  
 ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਾਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ (ਪੰਨਾ—512)

ਤਿਸ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ, ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥  
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰਣੈ, ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥  
 ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥  
 ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ, ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥

Our most loving Satguru becomes our beloved and day and night makes us drink from the 'vessel of love' and partake of the food of ambrosial Naam. We become intoxicated in the 'joyous relish' and become extremely happy.

This unnarratable story of love, is the internal manifestation of divine love which is totally subtle. This can only be intuitively experienced in the company of gurmukh beloveds and blessed evolved souls through unceasing practice of the Naam. In this way our 'Shabad Guru' not only remains with us, but also internally provides divine intoxication and bestows upon us warm love, glow and relish.

Our Illustrious Gurus have bestowed upon us a lofty and sublime bani (word), in whose light and guidance through satsang and Naam simran, we are going to lead a life filled with Truth and hue (colour) of the Naam. This fragrance will influence the souls who are seeking and by themselves get attracted towards gurmat (the teachings of the Guru).

This is the one and only way of spreading the light of divine Gurbani into the world.

*1 Blessed, blessed is the True Guru, who has demolished the fortress of doubt. Waaho! Waaho! — Hail! Hail! to the True Guru, who has united me with the Lord.*

*The Guru has given me the medicine of the inexhaustible treasure of the Naam. He has banished the great and terrible disease.*

*I have obtained the great treasure of the wealth of the Naam.*

*I have obtained eternal life, recognizing my own self.*

*The Glory of the all-powerful Divine Guru cannot be described.*

*The Guru is the Supreme Lord God, the Transcendent Lord, infinite, unseen and unknowable. 512M5*

*2 I am a sacrifice to the Guru, who recites the sermon of the Lord's Teachings. I am forever a sacrifice to that Guru, who has led me to serve the Lord. That Beloved True Guru is always with me; wherever I may be, He will save me. Most blessed is that Guru, who imparts understanding of the Lord. 588M3*

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ  
ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥ (ਪੰਨਾ— 588)

ਨਮਸਕਾਰ ਗੁਰਦੇਵ ਕੇ, ਸਤਿਨਾਮ ਜਿਸ ਮੰਤਰ ਸੁਣਾਇਆ ॥  
ਭਵਜਲ ਵਿਚੋਂ ਕਢਿ ਕੇ, ਮੁਕਤ ਪਦਾਰਥ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥  
ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿਆ, ਸੰਸਾਰੋਗ ਵਿਯੋਗ ਮਿਟਾਇਆ ॥  
ਸੰਸਾਰਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ, ਜਨਮ ਮਰਣ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਸਵਾਇਆ ॥  
ਜਮ ਦੰਡ ਸਿਰੋਂ ਨ ਉਤਰੈ, ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨ ਜਨਮ ਗਵਾਇਆ ॥  
ਚਰਨ ਗਹੇ ਗੁਰਦੇਵ ਦੇ, ਸਤਿ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਮੁਕਤ ਕਰਾਇਆ ॥  
ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰ-ਪੁਰਬ ਕਰਿ, ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥  
ਜੇਹਾ ਬੀਉ ਤੇਹਾ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ (ਵਾ: ਭਾ: ਗੁ: 1/1)

1 *O Nanak, I am a sacrifice to the Guru, who has given me  
the Lord's Name, and fulfilled the desires of my mind. 588M3*

2 *My salutations to Guru Nanak Dev Ji who recited the  
mantar of Satnaam.*

*Taking us out from the ocean of grief (worldliness) and he  
offered us a way to salvation.*

*The fear of birth and death disappeared and so did the  
anxiety of disease and pain.*

*The world is the embodiment of anxiety and all the pain of  
birth and death is in it.*

*The punishment meted out by the couriers of death is not  
averted. The manmukhs (mind orientated ones) have lost their life  
through sinful activity.*

*Those who have come to the shelter of the Guru, they have  
been given the Word of Truth and freed.*

*These people themselves practice love, contemplation,  
meditation, giving and cleansing and encourage others to do the  
same.*

*Whatever kind of seed one sows, he reaps its fruit. V.*

*Bh.Gur.1/1*

